

ISSN 1643-1782

**MIESIĘCZNIK PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W BUSKU-ZDROJU
NR 190 MARZEC 2018 ROK**

MEDYTACJE NA DRODZE KRZYŻOWEJ

Jezus na śmierć skazany

Na wspomnienie Judasza
moja sakiewka brzęczy zdradą.
W zapłakanych oczach Piotra
widzę ludzi, których ja zdradziłem.
Przebity wzrokiem Barabasa
oddaję swój głos na zaciśniętą pięść.
W tłumie, który woła „ukrzyżuj”
rozpoznaję twarz z mojego lustra.
I choć się nie zgadzam z wyrokiem Piłata
na wszelki wypadek sam umywam ręce.

Jezus bierze krzyż

to jest właśnie to miejsce
w którym myśl moja
z Twoją myślą się rozmija
gdy wołasz mnie wzwyż
a ja idę w bok
to jest właśnie ta chwila
gdy Twoja wola
z moją się przecina
to jest właśnie krzyż.

Pierwszy upadek

Pierwszy upadek -
jeszcze są złudzenia
że to przypadek
i że bez znaczenia
i że bez winy w nas
bo wina to kamieni...

A przecież to ważne
czy twarzą do ziemi
upadam w mroczność
która mnie poniża
czy padając ku górze
na błękitnie nieba
zobaczą me oczy
tęczę Jego krzyża.

Spotkanie z Matką

Poeta pisał, że Twój ból Maryjo,
ból suchy, bez ucieczki krwią i cichy,
był powiązany jak kwiatów kielichy
z gasnącym słońcem co miłością krwawi.
Ty obejmujesz sprawę Jezusową
jak matka tuli dziecko ramionami
w nadziei, że obecność jej mu ból złagodzi,
choć nie przestaje wierzyć, że ból rodzi
pod krzyżem Syna jakąś wartość nową.

Cyrenejczyk pomaga nieść krzyż

Do dzisiaj problem jest nierozwiązany:
czy Szymon to filantrop,
czy raczej skazany?
Czy ten krzyż zbawia, któryśmy wybrali,
wyważyli dokładnie
i dopasowali?
Czy raczej taki, który nam przeszkodził
dojść spokojnie do domu
o stosownej porze.

Weronika ociera twarz Jezusowi

Weronika białą owinięta chustą

patrzyła na Jezusa i było jej smutno

On - ciężkim krzyża obarczony drzewem
wypatrzył ją wśród niewiast pod płaczącym niebem
Gdy tłum zalękniony żal chował w ukryciu
wybiegła z głębi strachu na spotkanie Życiu

Twarz mu otarła i usta i czoło

I weszła do Kościoła przez drogę krzyżową
Tam odnalazła skarb większy od marzeń
Żywy wizerunek Jego świętej twarzy

Drugi upadek

Drugi upadek
to już nie kamienie,
to słabość,

którą przeoczyłem
wcześniej,
prolog nałogu,
drugie ostrzeżenie
dla tych, co grzechu nie czują boleśnie.

To żółta kartka,
światło dla sumienia,
by drogą krzyżową zejść z grzechowej drogi.

Płaczące niewiasty

Ocieniały Go żalem jak wierzby płaczące
niewiasty biedne - Izraela córki,
łzawym parasolem chciały ulżyć męce
gdy bolesnym krokiem wspinał się pod górę.

On gorzką prawdę wyznał im w podzięce,
że ponad krzyż własny i koronę z kolców
bardziej Go boli ich los i ich dzieci,
i drzewa które nie dają owoców.

Jezus - Krzew Winny i Drzewo Zielone -
podparł suche drzewa drzewem Swego krzyża
i rosą łaski zapłakał obficie
i w płaczące gałęzie przelał swoje Życie.

Trzeci upadek

znowu
jeszcze raz
jeszcze jeden raz
może już ostatni
upadek
bolesny upadek
bolesny upadek pod ciężarem krzyża
chce wstać
resztkami sił chce wstać
chce wstać i pokazać ludziom
że trzeba wstać
że można jeszcze wstać
gdy wstawamy razem z Nim

Obnażenie z szat

Trzeba było
aby obnażono Ciebie z szat.
Trzeba było
aby świat zobaczył Twą nagość.
Trzeba było
aby ludzie widzieli
że nie grałeś na scenie.
Trzeba było
aby oprawcy zobaczyli gołą Prawdę.
Trzeba było

abyśmy zapamiętali
że nawet po zdjęciu kostiumu
pozostaje nadal cały CZŁOWIEK.

Przybicie do krzyża

Wrosłeś stopami w tę ziemię
zanim przybito je do słupa.
Ręce rozwarłeś szeroko
zanim kat poszukał gwoździe.
Zanim przybito Cię do krzyża
przybiła Cię do nas Miłość.

Jezus umiera na krzyżu

Zwycięzca śmierci, piekła i szatana,
śmiercią umiera... Umęczony, w ranach,
jest podejrzenie, że Bóg Go opuścił,
jak w najzwyklejszej śmierci zwykłych ludzi.

Tak Bóg zwycięża. Zwycięstwem prawdziwym
nie jest zniszczenie i zabicie wroga,
lecz podniesienie: aby jego siły
walczyły w sprawie, która nam jest droga.

Zwycięzca śmierci, piekła i szatana,
zwyciężył śmierć poddając się jej mocy,
zanim Zmartwychwstał dnia trzeciego z rana.
Odtąd śmierć służy Życiu dniem i nocą.

Zdjęcie z krzyża

Sam z krzyża nie zszedł,
nie uczynił cudu
i nie zaspokoił ciekawości ludu.

Sam z krzyża nie zszedł.

Zdjęli Go zeń ludzie,

kładąc w ręce matki po krzyżowym trudzie.

Sam z krzyża nie zszedł,
lecz zanim Go zdjęli,
pociągnął tam wszystkich, aby nie zginęli.

Złożenie do grobu

Ten grób będzie pusty, ale nie do końca.
Wypełni go wiara w Twoje zmartwychwstanie.
Tu będzie świecić chrześcijaństwa słońce,
tu ciągle, jak ptaki będziemy wracali.

Wrócimy tu myślą, modlitwą, nadzieją,
by z Tobą odsuwać niewiary kamienie.

**WINNICA PANA-
WSPÓLNOTA ODNOWY
W DUCHU ŚWIĘTYM
PRZY PARAFII ŚW. BRATA AL-
BERTA**

„Chcę zaśpiewać memu Przyjacielowi pieśń o Jego miłości ku swojej winnicy” (Iz 5,1)

Mija 50 lat od pojawienia się nowych ruchów charyzmatycznych w Kościele katolickim na świecie, w Polsce niedawno uroczyste obchodziliśmy 40 – lecie Odnowy w Duchu Świętym. To Sobór Watykański II otworzył drzwi Duchowi Świętemu na charyzmatyczny powiew wśród ludzi świeckich.

Nasza tożsamość: kim jesteśmy?

Nasza wspólnota istnieje przy parafii Św. Brata Alberta od ponad 20 lat. Jesteśmy wspólnotą charyzmatyczną i ewangelizacyjną. Odnajdujemy się w nurcie katolickiej Odnowy w Duchu Świętym, jesteśmy zakorzenieni w ko-

ordynacji diecezjalnej.

W centrum naszego doświadczenia wiary jest Jezus, któremu oddajemy życie jako Panu i Zbawicielowi. Razem z Maryją wskazującą na Słowo, które stało się Ciałem, poddajemy się prowadzeniu Ducha Świętego, który otwiera nas na miłość Ojca.

Posiadamy głębokie przekonanie, że nasza wspólnota jest darem Boga, że to sam Pan nas powołał i wezwał po imieniu, a my odpowiedzieliśmy na to powołanie. Imię naszej wspólnoty Winnica Pana zostało zaczerpnięte z biblijnego obrazu winnicy (J 15, 1 – 5; Iz 5, 1-2; Iz 27,2-3), której właścicielem, ogrodnikiem i stróżem jest sam Bóg. My zaś jesteśmy latoroślami wszczepionymi w krzew winny – Jezusa Chrystusa, z którego czerpiemy moc do chrześcijańskiego życia i bez którego sami nic nie możemy uczynić.

Spotykamy się na terenie parafii św. Brata Alberta, ale pochodzimy z różnych środowisk, z terenu miasta i okolic. Jesteśmy wspólnotą wielopokoleniową: gromadzimy małżeństwa, rodziny, dzieci, młodzież, osoby samotne. Nasze powołanie: „nazwałem was przyjaciółmi”

Odkrywamy, że powołanie do życia wspólnotowego jest darem i zadaniem. Bóg powołał nas nie tylko po to byśmy byli razem, ale byśmy stawali się uczniami Jezusa, uczyli się Bożego stylu życia i budowali braterskie relacje, aby ludzie patrząc na nas mogli powiedzieć: „*chcemy iść z wami, bo zrozumieliśmy, że z wami jest Bóg*” (Zah 8, 23)

Nasz cel główny: być uczniem Pana

Podstawowy powód, dla którego istniejemy, to poznać Jezusa i iść za Nim, to znać Jego Słowo – i żyć Słowem Bożym każdego dnia. We wspólnocie odkrywamy, że stawanie się uczniem Jezusa to naśladowanie ubożego i pokornego Jezusa aż po krzyż. Niezależnie w jakim stanie życia, bo bycie uczniem Pana- to nie stan życia – ale styl życia.

Wspólnota jest dla nas miejscem osobistej formacji, duchowego wzrostu, ale także odkrywania prawdy o sobie. Być wspólnotą – to być Bożą rodziną. We wspólnocie uczymy się, że jesteśmy od siebie zależni, że potrzebujemy siebie nawzajem. W czasach, gdzie funkcjonuje niezdrowa postawa niezależności, indywidualizmu i konsumpcjonizmu, Pan uczy nas życia Jego Słowem, miłości, akceptacji, przebaczenia i służenia sobie nawzajem tym darem, jaki każdy z nas otrzymał.

Nasze priorytety

Priorytetem jest dla nas budowanie osobistego i rodzinnego życia na fundamencie wartości chrześcijańskich, osobistej modlitwy i Słowa Bożego, prowadzenie odpowiedzialnego, zintegrowanego życia w podstawowych jego obszarach (Bóg, rodzina, praca, wspólnota), budowanie zdrowych więzi rodzinnych, wychowywanie dzieci w oparciu o Boże standardy, wspólna pasja dla Królestwa Bożego i dla ewangelizacji.

Nasze posługi

Jako wspólnota podejmujemy posługę modlitwy wstawienniczej, modlitwy o uwolnienie, angażujemy się w dzieła nowej ewangelizacji (m. in. w Zabrze, w Nowej Hucie), wychodzimy do ludzi zagubionych. W maju 2017

r we współpracy z księdzem proboszczem Markiem Podymą zorganizowaliśmy Koncert Ewangelizacyjny dla mieszkańców naszego miasta i kuracjuszy. Podobny koncert planujemy w bieżącym roku.

Nasza formacja:

Eucharystia, modlitwa osobista, studium Pisma Świętego, spotkanie wspólnoty, katecheza biblijna, małe grupy, diakonie, czuwania, rekolekcje.

Każde spotkanie ogólne wspólnoty, jest uwielbieniem, świętowaniem obecności Pana pośród nas. Dlaczego kładziemy akcent na modlitwę uwielbienia?

Bo uwielbienie jest ogłaszaniem zwycięstwa Jezusa w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym, jest posługiwaniem darami Ducha Świętego. Uwalnia Boże błogosławieństwo, daje moc do życia według Bożych standardów i dawania świadectwa, wyzwala od lęku i koncentracji na sobie. Czyż Jezus, który oddał za nas swoje życie nie jest on godzien naszej największej czci, chwały, uwielbienia? Z jakichś dziwnych powodów może komuś się wydawać, że smuć się w kościele, nawet drzemać jest ok, ale żywo uwielbiać Jezusa, angażując swoje emocje i ciało – to przesada.

Dlatego Katolicka Odnowa w Duchu Świętym przełamuje ten stereotyp zachęcając do radosnego, pełnego ekspresji świętowania obecności zmartwychwstałego Pana wśród nas! Kościół to przecież Oblubienica Chrystusa! Jak wygląda Oblubienica? Jest pełna radości, śpiewa swojemu Oblubieńcowi pieśni, cieszy się ze spotkania z Nim, wychwala Go, z entuzjazmem mówi jaki jest, co zrobił, kim jest dla niej...

Kościoły, obudź się! Modlitwa nie musi być ponurym doświadczeniem, ani abstrakcyjną koncepcją teologiczną - może i powinna być żywą więzią z Kimś, kto nas kocha, kto oddał za nas życie! Tego właśnie uczymy się we wspólnocie.

Dołącz do nas!

Zapraszamy na spotkania naszej wspólnoty rodziny z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi!

Szczegółowe informacje na naszym facebooku: Odnowa w Duchu Świętym w Busku-Zdroju

Wspólnota Winnica Pana

OD KAMIANNEJ DO POLICHROMII STROPOWYCH, CZYLI ROK PROJEKTOWY 2017 W NASZEJ PARAFII

Rok 2017 rozpoczęliśmy złożeniem do różnych instytucji sprawozdań i rozliczeń projektów realizowanych w roku 2016. Czas ten był również kolejnym okresem na-

szych intensywnych działań w ramach różnych nowych naborów konkursowych. W wyniku ich pozytywnych rozstrzygnięć, uzyskaliśmy dofinansowanie nowych projektów realizowanych przez naszą parafię.

Miód na nasze serca i języki, czyli Kamianna 2017.

Tegoroczny czerwcowy wyjazd, w ramach realizacji projektu dofinansowanego przez Gminę Busko – Zdrój, zaprowadził grupę ok. 50 dzieci i młodzieży naszej (i nie tylko) parafii w miejsce wyjątkowe. Przez kilka dni gościli oni w malowniczej górskiej miejscowości Kamianna. To prawdziwa stolica pszczelarstwa z jedynym w tej części Europy Muzeum Pszczelarstwa. Praca pszczół może być dla człowieka przykładem. W dobie powszechnych zagrożeń różnymi używkami w formie dopalaczy czy narkotyków i patologiami społecznymi budujące było zainteresowanie naszych dzieci i młodzieży opowieściami przewodników muzeum, mówiących o wartości pracy i wartościach odżywczych miodu i produktów pszczelich dla zdrowia człowieka. Nie obyło się również bez degustacji niezliczonych gatunków tego płynnego złota.

Podziel się swoim podplomykiem w Izbie Chleba

Parafialna Izba Chleba zapełniła się uczestnikami prelekcji i warsztatów realizowanych w ramach Buskich Dni Dziedzictwa 2017. Ponad pół tysiąca osób w różnym wieku mogło, dzięki wsparciu projektu przez Gminę Busko – Zdrój, poznać zajmującą historię chleba, a także uformować z ciasta swój podplomyk i po upieczeniu podzielić się nim z drugą osobą. W zamian otrzymali to samo od kolegi, znajomego. Wbrew powszechnej opinii, umiemy się pięknie dzielić, a dzieci robią to w sposób wzruszający. Podniesienie znaczenia dziedzictwa dla naszej tożsamości kulturowej wśród uczestników projektu było możliwe, dzięki spotkaniom z wykorzystaniem artefaktów zgromadzonych w Izbie Chleba, które już coraz bardziej odchodzą w zapomnienie.

Czy wiedzą dzieci, czym się różnią odpady od śmieci?

Promocją segregacji odpadów poprzez organizację Ekologicznych Pikników Parafialnych zajmujemy się w naszej parafii, dzięki wsparciu Zarządu Powiatu Buskiego, od kilku lat. W konkursach ekologicznych w czasie pikniku, dzieci i młodzież potrafią już bezbłędnie odpowiedzieć na pytanie zadane w śródtytuł. A czy Ty, czytelniku wiesz, czym różnią się odpady od śmieci? Jeśli masz wątpliwości, już dziś zapraszamy na piknik w tym roku. Wiedzy ekologicznej nigdy za wiele.

Kościół w Chotelku, czyli powrót w czasy, gdy Zygmunt August miał 7 lat.

Zastanawiacie się Państwo pewnie, co ma Zygmunt August do kościoła w Chotelku? Ano ma. Wielu z nas widziało pewnie obraz Jana Matejki „Hołd pruski”. Jest na tym obrazie ostatni król z dynastii Jagiellonów w wieku pięciu lat. Stoi na rynku krakowskim pośród innych osób, przyglądając się z dziecięcym zaciekawieniem, jak kłęczący ksiądz Hochenzolern składa hołd lenny jego ojcu – Zygmuntowi Staremu. Był rok 1525. Dwa lata później, kiedy Zygmunt miał 7 lat, w miejscowości Choteleski Zielony koło Buska odbyło się poświęcenie nowo wybudowanego Kościoła p.w. Św. Stanisława Biskupa i Męczennika. To ten sam kościół z drewna modrzewiowego nale-

ży obecnie do naszej parafii. Staramy się go od kilku lat uratować przed niszczącym działaniem czasu poprzez prace konserwatorskie prowadzone przez wybitnych specjalistów w tej dziedzinie. Dotychczasowe efekty można zobaczyć odwiedzając kościółek (w każdą niedzielę odbywa się tam msza Św. o godzinie 12). W 2017 roku, dzięki dofinansowaniu Gminy Busko – Zdrój i Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków odnowiono polichromie stropowe.

I co dalej? - plany projektowe parafii na 2018 rok

W chwili, gdy piszę ten tekst, parafia złożyła już kilka nowych projektów w różnych naborach konkursowych. Planujemy m.in. prace rewitalizacyjne w otoczeniu Kaplicy Św. Anny w parku zdrojowym i kolejne prace konserwatorskie w Chotelku. Zakładamy również kontynuację projektów dla dzieci i młodzieży. Warto nadmienić, że w przypadku wszystkich projektów realizowanych w 2017 roku, parafia wnosi swój wkład finansowy (głównie z tzw. tacy i inicjatyw podejmowanych przez parafię). W roku 2017 wartość uzyskanych dotacji na realizację opisanych powyżej projektów wyniosła łącznie – 71000,00 PLN. Wartość wkładu własnego parafii za ten okres wyniosła – 31103,13 PLN.

M. Bęberek

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY Oddział przy Parafii Św. Brata Alberta

w Busku-Zdroju GOTÓW!

W dniu 24 lutego na Jasnej Górze odbyło się Ogólnopolskie Spotkanie KSM-owiczów, młodych ludzi, gotowych służyć Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie przez cnotę, naukę i pracę.

Wśród Młodych z całej Polski nie zabrakło młodych ludzi z naszej buskiej parafii. To spotkanie jeszcze bardziej umocniło w nas pragnienie, aby mocniej wierzyć, bardziej kochać to znaczy więcej być – jak mawiał Papież Polak. Tego dnia w naszej (tylko, albo aż!) 12-osobowej grupie poczuliśmy się KSM-owiczami – ludźmi bardzo potrzebnymi dzisiaj w Kościele.

W ramach Duszpasterstwa Młodzieży w naszej Parafii zapraszamy Was Młodzi, którzy jesteście nadzieją Kościoła do KSM-u, wspólnoty młodych przy Parafii Św. Brata Alberta.

Nasz Parafialny Oddział Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży zrodził się z chęci bycia nie tylko w Kościele,

ale dla Kościoła! Chcemy Być! ale Razem! We wspólnocie! Gdzie każdy jest ważny i na każdego się czeka! Chcemy razem tworzyć historię, której reżyserem będzie Jezus. **On nas Łączy!** Jesteśmy gotowi! Przeżyć piękną przygodę, chcemy bronić naszego piękna, i toczyć walkę przez pracę nad sobą o to, co naprawdę najważniejsze!

„Jesteśmy młodzi, piękni i zakochani! Przyjdź do nas i przekonaj się, jak działa Pan, jak zaraża Swoją radością i miłością. Pozwól Mu na to, by zmieniał Twoje życie tak, jak zmienia nasze! Zaryzykuj i otwórz dla Niego serce! Nic nie tracisz, a możesz otrzymać od Niego łaski i cuda, których sam się nawet nie spodziewasz! Jeśli chcesz swoją chrześcijańską radością dzielić się z innymi, jeśli chcesz poznać Boga i siebie samego, jeśli masz ochotę zaprzyjaźnić się z nowymi, ciekawymi osobami – dołącz do nas! Jeśli chcesz aktywnie i świadomie przeżyć i wykorzystać czas swojej młodości – dołącz do nas! Jeśli chcesz z młodzieńczym zapałem podejmować wszelkie wyzwania i uczyć się na wezwanie Chrystusa zawsze odpowiadać TAK – dołącz do nas, a nauczymy się tego razem! Zapraszamy i czekamy właśnie na Ciebie!”

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży zrzesza młodych ludzi w wieku od 14 do 30 lat, pragnących twórczo i aktywnie wykorzystać swoją młodość. KSM to także najlepszy sposób, by odnaleźć swoje miejsce nie tylko w grupie rówieśników w szkole bądź parafii, ale w Stowarzyszeniu tworzącym w Polsce jedną wielką rodzinę. Rodzinę ludzi młodych, gotowych całym swoim życiem „służyć Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie”.

„Zasadniczym celem Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży jest kształtowanie dojrzałych chrześcijan oraz aktywne uczestnictwo we wspólnocie i misji Kościoła przez szerzenie i upowszechnianie katolickich wartości i zasad we wszystkich dziedzinach życia, zwłaszcza społecznego i kulturalnego.” (por. Statut KSM, par. 13)

Od kilku lat reaktywowana organizacja na nowo tworzy swoje oddziały i koła. Działalność KSM jest konkretną odpowiedzią na potrzeby, które młodzież dostrzega w środowisku, którym żyje. Sztandarową metodą pracy młodzieży w KSM jest widzieć – ocenić – działać. - Tłumacz krajowy koordynator.

„KSM się sprawdza. KSM-owicze, którzy założyli własne rodziny, pięknie wychowują dzieci (...) dają wzór życia religijnego, patriotycznego i angażują się społecznie, w środowiska parafialne i środowiska rówieśnicze (...) KSM jest nadzieją katolickiej Polski” – mówi prałat Antoni Sołtysik, inicjator reaktywacji KSM w Polsce.

W czasie ogólnopolskiej pielgrzymki KSM do Rzymu Jan Paweł II powiedział w czasie specjalnej audyencji udzielonej KSM-owiczom dn. 15 IV 1995 r.: „Pamiętam, że jeszcze jako młody wikariusz w parafii w Niegowici, potem w Krakowie, byłem asystentem kół KSM-u. Wkrótce jednak, w ramach brutalnej walki z Kościołem, KSM został rozwiązany przez władze komunistyczne. Pamiętam jeszcze ostatnie spotkanie w Krakowie, w Domu Katolickim z młodzieżą akademicką. Była taka grupa studiująca ABC tomizmu. Ja byłem jej asystentem. Już się toczył wtedy proces Kurii Krakowskiej, a więc był to rok 1954. Myśmy jeszcze działali. To były już ostatnie

spotkania. Parę tygodni potem KSM został ostatecznie zlikwidowany tam, gdzie istniał. Istniał wtedy tylko w dwóch archidiecezjach – w Krakowie i Poznaniu.”

Ojciec Święty Jan Paweł II zaakceptował reaktywowanie KSM’u. W oficjalnym przemówieniu wygłoszonym do biskupów polskich z okazji wizyty „Ad limina Apostolorum” 12 I 1993 r. powiedział m.in.: „Niezbędny środek formacji młodych stanowią organizacje i ruchy katolickie. Jest ich dzisiaj coraz więcej. Ze szczególnym zaś zadowoleniem powitałem Waszą – Drodzy Bracia – decyzję dotyczącą ponownego powołania do życia Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, które ma bogatą i piękną tradycję.” A podczas wspomnianej już ogólnopolskiej pielgrzymki do Rzymu skierował słowa uzasadniające istnienie KSM-u: „*Nie wstydzcie się waszych idealów – wręcz przeciwnie, głoscie je i brońcie ich! Liczy na was Chrystus, liczy na was Pani Jasnogórska, liczy na was Kościół. Liczy na was i potrzebuje was Polska! Właśnie jako KSM.*”

Patronami stowarzyszenia są św. Stanisław Kostka i bł. Karolina Kózkówna. Święto KSM odbywa się w ostatnią niedzielę roku liturgicznego w święto Chrystusa Króla Wszechświata.

Obecnie KSM działa w ponad 38 diecezjach i zrzesza aktualnie około 15 000 młodych ludzi w wieku 15-30 lat. To wierzący i aktywni młodzi ludzie, zaangażowani w działalność organizacyjną, którzy podejmują trud pracy nad własną formacją duchową, by móc potem nieść Chrystusa szerszemu środowisku. KSM-owicze to ludzie, którzy przyznają się do wiary, a Bożą miłość zamieniają w służbę człowiekowi.

To, czy KSM rozwinie się jeszcze bardziej, by dorównać, a nawet przewyższyć liczbą, poziomem i zakresem działania Stowarzyszenia przedwojenne, zależy już od każdego z druhow i drухen – członków Stowarzyszenia. KSM ma wielką szansę spełnić pokładane w nim nadzieje. Cieszy się poparciem biskupów i wielką ofiarnością księży asystentów. Coraz bardziej wzrasta liczba zaangażowanych młodych, którzy są nadzieją Stowarzyszenia, Kościoła i Polski.

Jeśli chcesz poznać nowych ludzi, a jednocześnie poczuć bliskość Boga i nauczyć się żyć zgodnie z Jego wolą przyjdź do nas! Nie bój się postawić pierwszy krok. Możesz dużo zyskać i jeszcze więcej dać, przez to że będziesz. Zapraszamy!
Ks. Dariusz Węgrzyn

PRAWDA O FATIMIE!

Niezmiernie interesującym jest dziś to, że niemal po 100 latach od objawień w dolinie Cova da Iria w 1917 r., z jednej strony tak naprawdę cały świat słyszał o Fatimie, z drugiej jednak Przesłanie Matki Bożej dalej pozostaje w pewnym sensie nieznaną. I nie chodzi tu jedynie o tzw. tajemnice fatimskie, lecz o fundamentalne treści samego Orędzia.

Zapytajmy zatem: czego wymaga od nas Matka Boża, której głos usłyszał świat w Fatimie? Jakie są Jej wskazania, dziś nam tak potrzebne, a wręcz konieczne w obliczu „zła, które w najprzeróżniejszych formach grozi zdeptaniem wiary” - jak stwierdził Benedykt XVI?

Pamiętamy, iż Maryja zaprasza dzieci, by przychodziły

każdego 13. dnia przez kolejne miesiące. Obiecuje, że później powie im, kim jest i czego pragnie. Na początku objawień ukazuje im Niebieska Pani wizję piekła, a dopiero później przekazuje zasadniczą treść Orędzia. Pedagogia Matki Bożej nie jest tu przypadkowa. Maryja ukazuje bowiem świat w zupełnie innej optyce, poszerza nasze patrzenie, które zacieśniło się do postrzegania jedynie doczesnego i zmysłowego wymiaru. Treść wizji otwiera nam oczy i uświadamia, iż rzeczywistość wokół nas to nie tylko to, co dostrzegają zmysły. Zauważmy! Objawienia w Fatimie mają miejsce w czasie, kiedy trwa I wojna światowa, niemal natychmiast po ich zakończeniu wybucha rewolucja komunistyczna, później zaś świat doświadcza cierpień II wojny światowej... Maryja ukazuje że, trzeba okiełznać zło u źródła...

Zatem, co jest istotą Fatimskiego Przesłania? Powszechnie pobożność fatimska związana jest z 13. dniem danego miesiąca, szczególnie od maja do października... Jednak istota Przesłania nie skupia się jedynie na 13. dniu miesiąca. Świadomi jesteśmy wezwania Maryi do codziennej modlitwy różańcowej, do nawrócenia, do pokuty. Wiele dziękczynienia płynie z naszych serc za uratowanie w zamachu Jana Pawła II, za beatyfikację Franciszka i Hiacynty... „Centrum” Przesłania jest bowiem Serce, tzn. dar nabożeństwa do Niepokalanego Serca Maryi. Fatimska Pani przychodzi do swoich dzieci, ukazując drogę ratunku przed złem i sposób przemiany całego świata. „Bóg pragnie ustanowić na świecie nabożeństwo do Mego Niepokalanego Serca”. Jeśli zrobi się to, jak mówi Maryja, o co prosi Bóg, wiele dusz zostanie uratowanych przed piekłem, wojna się skończy, nastanie pokój na świecie, nie będzie głodu, sprawiedliwi nie będą prześladowani, Rosja się nawróci i jej błędy nie będą rozlewać się po świecie, nadejdzie czas tryumfu Jej Niepokalanego Serca.

Mówiąc o nabożeństwie do Niepokalanego Serca Maryi, konieczne jest pewne dopowiedzenie: kult Niepokalanego Serca był znany dużo wcześniej, jednak to dopiero Fatima bardzo konkretnie nakreśliła jego formę. Nabożeństwo to, zgodnie ze słowami Maryi, ma wymiar poświęcenia się Jej Niepokalanemu Sercu oraz wynagrodzenia za grzechy w pierwsze soboty miesiąca. Poświęcenie się Sercu Maryi bardzo często łączone jest z prośbą skierowaną do Papieża, by poświęcił Rosję w kolegalnej jedności z biskupami. Jednak apel ten dotyczy również każdego z nas, byśmy sami poświęcili się Jej Niepokalanemu Sercu.

Poświęcenie jednak to nie wszystko. Prośba Maryi zawiera również wezwanie do wynagrodzenia w pierwsze soboty miesiąca. Co kryje się pod tym stwierdzeniem, wyjaśniła Maryja bardzo konkretnie s. Łucji w roku 1925. Przez pięć kolejnych miesięcy, w pierwsze soboty, powinniśmy przystąpić do spowiedzi św., przyjąć komunię św., odmówić jedną część różańca oraz przez 15 minut rozmyślać o obecności Maryi przy Jezusie, o czym mówią tajemnice różańcowe. Rozmyślać, co należy podkreślić, a nie odmawiać różaniec, który to jest odrębnym elementem tego nabożeństwa. A czynić to powinniśmy, wzbudzając intencję wynagradzającą

Niepokalanemu Sercu Maryi.

Taki kształt Fatimy został przypomniany w Polsce w 1946 roku z racji poświęcenia naszego Narodu Niepokalanemu Sercu Maryi. I taką drogę ocalenia wybrała wówczas Polska, o czym również nie powinniśmy zapominać. Czas zatem powiedzieć prawdę o Fatimie, w której centrum jest nie sensacja, czy apokaliptyczne prorocтва, lecz Serce Maryi „zatroskane o wieczne zbawienie wszystkich ludzi” – jak powiedział Jan Paweł II na Krzeptówkach (1997).

Dlaczego ma to być „pięć sobót” wynagradzających, a nie dziewięć lub siedem na cześć Matki Bożej Bolesnej? Siostra Łucja odpowiada: „Pozostając przez część nocy z 29 na 30 maja 1930 roku w kaplicy z naszym Panem i rozmawiając z Nim o czwartym i piątym pytaniu, poczułam się nagle mocniej owładnięta Bożą obecnością. Jeśli się nie mylę, zostało mi objawione, co następuje: Córko, motyw jest prosty: Jest pięć rodzajów obelg i bluźnierstw wypowiedzianych przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi.

Pierwsze: Bluźnierstwa przeciw Niepokalanemu Poczęciu.

Drugie: Przeciwno Jej Dziewictwu.

Trzecie: Przeciwno Bożemu Macierzyństwu, kiedy jednocześnie uznaje się Ją wyłącznie jako Matkę człowieka.

Czwarte: Bluźnierstwa tych, którzy starają się otwarcie zaszczerpić w sercach dzieci obojętność, wzdargę, a nawet nienawiść do tej Niepokalanej Matki.

Piąte: Bluźnierstwa tych, którzy urągają Jej bezpośrednio w Jej świętych wizerunkach. Oto, droga córko, motyw, który kazał Niepokalanemu Sercu Maryi prosić mnie o ten mały akt wynagrodzenia. A poza względem dla Niej chciałem poruszyć moje miłosierdzie, aby przebaczyło tym duszom, które miały nieszczęście Ją obrazić. Co do ciebie, zabiegaj nieustannie swymi modlitwami i ofiarami, aby poruszyć Mnie do okazania tym biednym duszom miłosierdzia”.

Jeżus powiedział do siostry Łucji: „To prawda, moja córko, że wiele dusz zaczyna, lecz mało kto kończy i ci, którzy kończą, mają za cel otrzymanie przyrzeczonych łask. Ja jednak wolę tych, którzy odprawiają pięć pierwszych sobót w celu wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu twojej Matki Niebieskiej, niż tych, którzy odprawiają piętnaście, bezdusznie i z obojętnością”.

Poprzez nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi, sam Stwórca wyciąga pomocną dłoń człowiekowi przez Maryję.

Ks. Krzyszto Czaplak SAC

P.S. W naszej parafii podjęliśmy drogę wynagradzania Niepokalanemu Sercu Maryi. Zapraszam wszystkich parafian i kuracjuszy do praktykowania tego nabożeństwa w I Soboty o godz. 15.00 przez udział w Eucharystii i Nabożeństwie Wynagradzającym przed Najświętszym Sakramentem.

Ks. Marek Podyma

GRÓB DZIECKA UTRACONEGO.

Początek listopada każdego roku jest czasem naszej szczególnej pamięci o bliskich, którzy już odeszli. Przynosimy na cmentarze kwiaty, zapalamy na grobach znicze,

modlimy się za nich i wspominamy. Staramy się nie zapomnieć o żadnej osobie, żadnym grobie, przemierzamy niezrędko setki kilometrów.

I kiedy odwiedzimy już wszystkie cmentarze, to jeszcze raz sprawdzamy w pamięci czy to już wszyscy, wymieniamy w myślach imiona wszystkich bliskich zmarłych i wtedy wielu nam przychodzi ta myśl. Jeszcze nasze dziecko. To, które nie zdążyło się urodzić. Jeszcze za nie trzeba się pomodlić, jemu zaświecić

znicz. Ale to dziecko nie ma imienia, a powinno je mieć, bo przecież kiedyś mamy się z nim spotkać. Jak je odnajdziemy? To dziecko nie ma też swojego grobu, gdzie więc postawić światło? Imię możemy nadać dziecku sami. Jeśli nie mamy pewności, czy to był chłopczyk, czy dziewczynka, możemy nadać dwa imiona.

Znicz zaś będziemy mogli tego roku zapalić w Dzień Zaduszny na symbolicznym Grobie Dzieci Utraconych, który powstanie przy naszym kościele parafialnym. Grób będzie w formie pomnika ze spiżu. Będzie on odlany z przyniesionego przez nas -parafian - złomu miedzianego, brązowego, żelaznego, miedzianego: kluczy, klamek, armatury łazienkowej itp. Przy tym pomniku, który zamierzamy poświęcić 8 grudnia 2018r. w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny, kiedy to tradycyjnie dokonujemy duchowej adopcji dziecka poczętego, każdy będzie mógł zapalić znicz i pomodlić się za utracone dziecko. Za każde! Za te, o które walczyliśmy ze wszystkich sił, aby się urodziły i za te, którym urodzić się nie pozwoliliśmy my sami. Wszystkie one potrzebują naszej pamięci, pochylenia się z troską nad nimi, a my - ich modlitwy i czasem - wybaczenia...

Niebawem w ogłoszeniach parafialnych usłyszymy o terminie konkretnych działań.

MM Bębenek

WIADOMOŚCI NIE TYLKO EKONOMICZNE

Pamięcią muszę sięgnąć do ubiegłego roku, aby choć trochę przywołać minione wydarzenia. Było ich w ubiegłym roku wiele. Dwa wielkie Jubileusze. Obydwa, chociaż dotyczyły Kościoła Powszechnego, to przecież były związane bezpośrednio z naszą Parafią. Jeden to stulecie Narodzin dla Nieba Św. Brata Alberta, patrona naszej Parafii, drugi dotyczący stulecia Objawień Fatimskich. Stulecie śmierci św. Brata Alberta mobilizowało nas do odkrywania na nowo Jego niezwykłego życia i powołania, ożywienia kultu naszego patrona i organizowanie wydarzeń kulturalnych związanych z Jego osobą. Przed Odpustem Parafialnym udało się wykonać kolejny etap prac związanych ze stabilizacją gruntu ciągów komunikacyjnych wokół kościoła i terenu na wprost głównego wej-

ścia. Po świętach wielkanocnych br. mamy obiecany termin podjęcia prac przy budowie fundamentów podjazdów dla niepełnosprawnych.

Obchody Fatimskie stały się przede wszystkim okazją do poznawania Orędzia Fatimskiego Maryi. Owocem tego była inicjatywa płynąca od wiernych, żeby wprowadzić Nabożeństwo I Sobót Miesiąca. Początkowo było łączone z Mszą św. poranną, ale po pewnym czasie przenieśliśmy go na godzinę 15.00 do Kaplicy Fatimskiej. Liturgia rozpoczyna się Eucharystią, a potem przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odprawiane jest Nabożeństwo Wynagradzające. Popołudniowy termin stał się na pewno lepszy, co potwierdza duża ilość wiernych uczestniczących w liturgii.

Stulecie Objawień Fatimskich stało się też okazją do mobilizacji sił przy pracach artystycznych w kaplicy Matki Bożej Fatimskiej. Prace udało się w terminie zakończyć tak, że 6-go sierpnia w Niedzielę Przemienienia Pańskiego,

Ks. bp Ordynariusz Jan Piotrowski poświęcił kaplicę. Stało się to w obecności pielgrzymów rokrocznie zdążających w Pieszej Pielgrzymce Kieleckiej na Jasną Górę.

Kaplica jest w pełni wyposażona w ławki, sprzęty liturgiczne, prospekt organowy i nowoczesne oświetlenie. Jest przyozdobiona piękną polichromią i rzeźbami. Na suficie zostały namalowane Tajemnice Różańca Świętego, a w zwornikach sklepienia umieszczono herby pięciu miast Poniżania na znak, że Matka Boża Fatimska jest Panią tego regionu. Ostatnią pracą, którą w tej kaplicy podejmiemy w roku 2018 to wykonanie witraży w oknach. Właśnie teraz, kiedy piszę te słowa, artyści dokonują szczegółowych pomiarów okien przed przystąpieniem do prac.

Wiele środków i energii poświęciliśmy przy budowie altany parkowej przy kaplicy św. Anny i pokryciu jej dachu blachą tytanowo cynkową.

Bardzo duże środki materialne zostały zaangażowane w prace konserwatorskie przy stropie kościoła w Chotelku Zielonym. Prace zostały pomyślnie zakończone z pomocą Wojewódzkiego Urzędu Konserwatora Zabytków, Urzędu Miasta i Gminy z dużym udziałem samej Parafii.

W chwili obecnej składamy kolejne wnioski do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o pozwolenie na prace przy naszych zabytkach w Chotelku Zielonym i w Kaplicy św. Anny.
Ks. Marek Podyma

**Kościół Św. Brata Alberta w Busku-Zdroju,
11.03-14.03. 2018 rok
Rekolekcje przeprowadzi:
ks. Paweł Stolarczyk**

Niedziela 11-03-2018

godz. 7⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 9⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
(Msza św. z udziałem młodzieży)
godz. 10³⁰ -Msza św. z nauką ogólną
(Msza św. z udziałem dzieci)
godz. 12⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 16³⁰ -Gorzkie Żale -kazanie pasyjne
godz. 17⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 19⁰⁰ -czuwanie w Ogrójcu

Poniedziałek 12-03-2018

godz. 6³⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 11⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 13¹⁰ -Nauka dla młodzieży ZSTI
godz. 16⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 17⁰⁰ -Nauka dla dzieci
godz. 17³⁰ -Nauka dla młodzieży gimnazjalnej
godz. 18⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 19⁰⁰ -czuwanie w Ogrójcu

Wtorek 13-03-2018

godz. 6³⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 11⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 13¹⁰ -Nauka dla młodzieży ZSTI
godz. 16⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 17⁰⁰ -Nauka dla dzieci
godz. 17³⁰ -Nauka dla młodzieży gimnazjalnej
godz. 18⁰⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 19⁰⁰ -czuwanie w Ogrójcu .

Środa 14-03-2018

Sakrament Pokuty i Pojednania

w godz. 6³⁰-7³⁰; 10³⁰-13³⁰; 15³⁰-18⁰⁰
godz. 6³⁰ -Msza św. z nauką ogólną
godz. 11⁰⁰ -Msza św. –dla osób starszych i chorych
z udzieleniem Sakramentu Chorych
godz. 13¹⁰ -Msza św. – dla młodzieży ZSTI
godz. 16⁰⁰ -Msza św. –dla dzieci i młodzieży i dorosłych
godz. 17³⁰ -Msza św. z nauką ogólną na zakończenie rekolekcji

KONTO PARAFII: BANK SPÓŁDZIELCZY BUSKO-ZDRÓJ 21 8480 0004 2001 0007 0120 0001

Cena egzemplarza gazetki: 2 zł

Kolegium redakcyjne: Asystent Kościelny: Ks. Dariusz Węgrzyn

Redaktor naczelny: Maria Nogaś; **Redakcja:** Proboszcz Marek Podyma, Alicja Kryczka i Małgorzata Bębenek.

Wydawca: Parafia pw. Św. Brata Alberta Chmielowskiego ul. Lipowa 1 28-100 Busko-Zdrój